

Redacția și Administrația
Cluj Str. Nicolae Iorga Nr. 6—8

ABONAMENTUL plătit înainte: pe un an 10.000 Lei, pe 6 luni
5.000 Lei, pe 3 luni 2.500 Lei. Abonamentul de sprijin este dublu.
— Se poate plăti și prin cecul nostru postal Nr. 40.646 —

Apare săptămânal sub îngrijirea unui comitet
înregistrată la Tribunalul Cluj sub Nr. 85 din 1938
Autorizația de reapariție Nr. 3.651 din 1946

CRU

Ne-am botezat în semnul sfânt al Crucii, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh.

„Și de atunci sfânta Cruce ne este dată să ne fie tovarășa noastră dragă și nedespărțită.

„Semnul Crucii a fost cea dintâi rugăciune învățată pe genunchii mamelor noastre bune; ele cele dintâi

Galea Crucii . . . Galea Cerului

Mântuitorul, în capitolul răscumpărării noastre, care culminează în Cruce, n'a cruțat nimic pentru mântuirea noastră. Fața Impăratului Cerului a fost dată pîlmuirii slugilor Cesarului; obrazul, buzelor de venin ale lui Iuda; tâlharului din dreapta i-a dăruit Raiul și apostolului Ioan pe Mama Sa, — iar nouă? Nouă ne-a lăsat cheia cerului — Crucea — martorul iubirii dumnezeiești.

Cel ce-a înmulțit pâinile și peștii, a înmulțit și tiparul Crucii Sale, ne-a semănat-o pe toate cărările și-a umplut

lumea sufletelor cu umbra lemnului Ei. Intreg hotarul vieții noastre e înconjurat de veșnicia întreagă . . . Isus Hristos n'a venit să sfarme Crucea, ci să-și întindă brațele Mântuitorului, nu trebuie să fim altceva decât o oglindă a Răstignirii ce ne-a răscumpărat. Toate lacrimile cu care ne adăpăm vieța, toate crucile necazurilor și-a suspinelor, potirul tuturor durerilor ce pășesc alături de noi, — toată vieța noastră ne este legată de Cruce și Crucea de vieța noastră. Sufletul nostru e altoit pe Crucea Vinerii Mari.

Să ne ducem senini crucea noastră, Să devenim tovarășii firii dumnezeiești, urmându-L pe drumul Crucii, a cărei putere deschide porțile Paradisului și împletește cununile nemuririi. Cel ce refuză să-și răstignească carnea cu poftele ei, nu se va împărtăși de binecuvântarea Crucii, nici de harul răscumpărării.

ne-au învățat să aducem laudă și mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

„Ochii noștri mici, cari se deschideau mari, pentru a lua cunoștință de lumea ce ne înconjoară, au zărit de bună vreme crucea: cruce pe casele noastre, cruce la răspântiile drumurilor, cruce pe mormintele strămoșilor noștri... peste tot cruci...

Și-am întrebat pe mamele noastre: Mamă cine e Acela de pe Crucea?

Mamele noastre ne-au spus, cu inima plină de duiosie, cele dintâi cuvinte despre Isus, despre Isus cel restignit.

De atunci, Cruce sfântă, de pe genunchii mamelor noastre am învățat să te cinstim și să te iubim.

Cum nu te vom cinsti, Cruce, când Mântuitorul nostru restignit pe tine ne spune așa de clar și de hotărît „Cel ce vrea să vină după mine, să se lapede de sine, să-și ia crucea sa și să vie după mine“ (Luca, 9, 23).

Luată Crucea durerii voastre și urmați pe Mântuitorul, pentru că în Ea se adăpostește mântuirea sufletului nostru. Crucea durerii este izvorul bucuriilor cerești, tăria sufletului, pârghia slăbiciunilor noastre și-a biruinței noastre, lumina întinericului lăuntric și al celui dinafară, arcul de triumf al sufletului, merindea ospățului ceresc, bucuria spiritului și desăvârșirea sfintenției. Crucea e cel mai mare dar cu care Cerul a miluit pământul nostru. Adăpați-vă vieța din acest izvor al morții și veți fi mai vii în moarte.

Diavolul își întinde hotarele până unde apare chipul Crucii. Ea este scutul frontierelor Impărăției lui Dumnezeu.

Umbra lemnului Crucii, piscul istoriei Fiului lui Dumnezeu, să vă fie miez de vieță. Patul morții lui Dumnezeu e carul de triumf al sufletelor în pelerinaj spre Paradis.

De pe lemnul Crucii Mântuitorul a schițat singurul gest de îmbrățișare fierbinte și uriașă, în care a voit să cuprindă lumea întreagă și să mântuiască toate sufletele pământului. Apropiati-vă de îmbrățișarea ce vrea să vă ducă în numele Tatălui și al Fiului și al Spiritului Sfânt, spre fericirea veșnică.

ANTON CRISAN

CEA

Și-am învățat și noi, Cruce, pe urmele strămoșilor noștri, să ne luăm crucea și să mergem pe urmele Celui ce te-a purtat pe tine Cruce. Și te vom purta, Cruce, până la Înviere.

Te iubim, Cruce, căci apostolul ne-a învățat că „cuvântul crucii nebunie este celor pieritori, iar nouă celor ce

Cruce, care umple cu taina Ei timpul și pe Ea. Iar noi creștinii, trupul mistic al penitentei, e drumul învierii. Domnul merge înaintea noastră „ducându-și crucea“ (Ioan 19, 17). Cărarea e bătătorită de pasul blând al Mântuitorului, care de sub povara lemnului ne cheamă: „Cel ce vrea să vină după mine, să-și ia Crucea sa și să-și urmeze“ (Luca 9, 23).

Drumul pe care l-a străbătut Impăratul Cerului, e drumul cel mai glorios.

ne mântuim este puterea lui Dumnezeu“ (I Cor. 1, 17).

Și ca Pavel, marele tău slujitor, Cruce, „noi nu ne vom lăuda fără numai în crucea Domnului“ (Gal. 6, 14).

Îți mulțumim Sfântă Cruce, pentru că pe noi, de mici, ne-ai ferit de dușmanii tăi înșelători, cum spune acelaș apostol: „Păziți-vă de câini... de aceia cari umblă ca vrășmași ai crucii lui Hristos, a căror sfârșit este pieirea“ (Filipeni 3, 2—18).

Deaceea Cruce, când, după moarte, toți cunoștii noștri ne vor uita, te vom avea pe tine singură de strajă la căpătâiul mormântului nostru. Tu nu ne vei uita după moarte, pentru că noi te am cinstit în vieță.

Iar când ne vom scula din mormânt, pentru a veni la înfricoșata judecată a lui Hristos, cât de fericiți nu vom fi văzându-te pe tine, Cruce, pentru că ne-am mântuit prin tine!

Pr. N. Pura

Inălțați Crucea

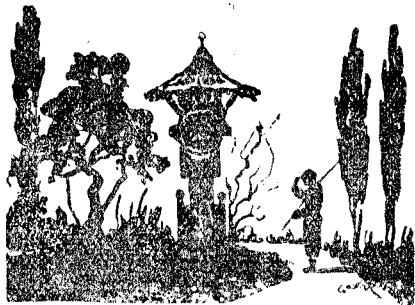
Ca niciodată ispitele caută să muște din sufletul omenirii, voind să-l târască pe cărarea păcatului. Prima scăpare și unicul sprijin ce-l avem la îndemână și mai aproape de sufletul nostru este Crucea.

Prin Cruce ne alinăm durerile ce ne însoțesc pe drumul vieții, prin Ea biruim ispitele deavolului care se țin de pașii noștri. Prin Cruce ne-a răscum-părat Isus Hristos și tot prin Cruce ne vom mântui sufletele noastre. Crucea este semnul fiecărui creștin. Când primim Sf. Taină a Botezului ni se face semnul Sf. Cruci. Crucea apoi ne va străjui și la capul mormântului nostru, ca o mărturie a credinței noastre. Biserica împarte toate binecuvântările prin semnul Crucii. Dacă noi vom urma crucea vom arăta că suntem creștini desăvârșiți. Crucea Domnului au purtat-o în suflet toți sfinții, care numai prin Cruce au devenit sfinți. Ei s'au jertfit pentru aceasta: „Iar cei ce sunt ai lui Hristos Isus au răstignit carnea cu patimile și poftetele ei“ (Galat. 5, 24).

În anul 326 Sfânta Elena, mama împăratului Constantin, care a desrobii pe creștini, a făcut un pelerinaj la locurile sfinte. Cea dintâiu grijă a Ei a fost să descopere Crucea pe care a fost răstignit Mântuitorul. S'au făcut săpături pe Golgota. Spre marea bucurie a creștinătății, Crucea Sfântă a fost descoperită și înălțată pentru a se cinsti în biserica zidită de Sf. Elena pe Golgota.

Inălțarea Ei s'a făcut la 14 Septembrie, anul 335, în mij-

locul unor serbări, cu o evlavie de nedescris.

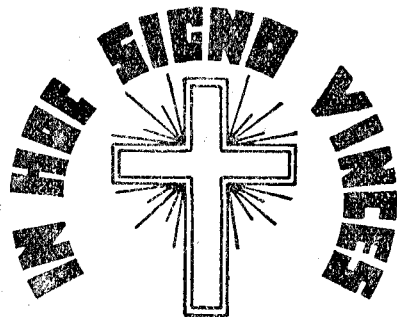
Să ne înălțăm și noi sufletele, cum a înălțat Sf. Elena

Crucea Domnului. Să le punem pe casele noastre și la margine de drum, pentru a ne păzi de diavoli și de ingerii lui. Dar mai cu seamă să le înălțăm în sufletele noastre pentru a ne putea mântui, căci după cum sfinții au devenit sfinți prin Cruce, tot așa și noi numai prin Cruce ne vom putea mântui. Să facem ca viața noastră să se asemene tot mai mult cu viața Mântuitorului, care a primit povara Crucii, pentru noi și-a noastră mântuire. Ducându-ne cu resemnare Crucea, ea ne va scoate din întuneric și din umbra morții și vom ieși la lumina mântuirii și-a vieții.

Popa Vasile Iuțiu

„In acest semn
vei învinge“

Împăratul Maxențiu se apropia cu o armată puternică de Roma. Constantin cel Mare, a-

vând o armată mai mică, nu știa ce să facă; să se bată sau nu cu el. Dar iată că ziua la amiază i se arată pe cer o cruce strălucitoare, pe care scria: „In acest semn vei învinge“. În noaptea următoare îi apărură în vis Isus, poruncindu-i să-și facă un drapel pe care să pună semnul crucii, care în bătălie să fie purtat înaintea oastel. Cincizeci de soldați purtară drapelul în luptă, iar aceștia toți au scăpat cu viață. Maxențiu, împăratul păgân, pierdu bătălia și se înecă în Tibru, iar Constantin intră triumfător în Roma și ajunse cel mai mare apărător al creștinismului.

Tot așa iubiți cititori, când aveți de-a vă război cu cel mai mare dușman al sufletului, — diavolul și ispitele lui — puneți-vă încrederea în Cruce și la umbra puterii ei, veți birui toate luptele ce le purtați pe câmpul vieții cu ingerii răului. Isus Hristos prin Cruce a biruit moartea și iadul, iar noi, tot cu ajutorul Crucii Sale, vom birui puterile Satanei și vom ajunge la fericirea veșnică.

Prin Cruce la biruință, prin moarte la Înviere.

Lauda Sfintei Cruci

Preasfântă și cinstită Cruce, lemnul cel necinstit odinioară și osândit la ocară, iar acum cinstit și preamărit, cum te voiu lauda eu nevrednicul și nepri-ceputul, cum vă voiu închina ție eu păcătosul și nevrednicul? Dar din cel fricos mă face îndrăsneț prin negrăita iubire de oameni, a Celui ce s'a prornit pe tine pentru mine, Mântuitorul nostru Isus Hristos.

Bucură-te Cruce temeiul Bisericii, întărirea lumii, prăpădirea dracilor, predarea păgânilor, perirea necredincioșilor; crucea, păzitoarea fecioarei, stâlpul dreptății și strădania sihaștrilor; crucea, podoaba cea mare a împăraților, odihna celor din necazuri, bogăția săracilor; crucea, zidul celor din războaie, puterea neputincioșilor, nădejdea celor desnădăjduiți. Tu ești pomul cel de Dumnezeu sădit, din care noi, cei amărâți cu veninul șerpelui, am cules viață

veșnică. Tu ești lemnul cunoștinții, stricătoarea lemnului călcării de poruncă. Prin tine Fiul lui Dumnezeu cel unul născut ne-a deschis porțile Raiului.

Pentru aceasta de Dumnezeu fericită și prea cinstită Cruce, din tot sufletul și din toată inima, cu credință și pe dreptate te mărim și te laudăm, acum și în pururea și în vecii vecilor. Amin.

Trimis spre publicare de ALEXA POP

Un ceas

de AURORA BĂRLEA

Primăvara blândă cu veselia ei plină de soare și parfum, înfășoară chilii albe, așezate pe un podiș, umbrat de brazi, iar în joc sub umărul dealului, mănăstirea se pare un vis drag, sub o frunte fără griji. Ohiocei gingași, săruțați de primii zefiri, se oglindeau în cerul senin sub fereastra deschisă, unde un chip frumos de fată, cu ochii pierduți în zări, depăna șiragul de mătăni. O privii mult și nu știam cum să-i tulbur exiazul. „Să mai așteptăm puțin“ spun prietenei, care mă însoția.

Măicuța se părea, că a auzit vorba. Plecă ochii spre noi, întrebându-ne blând, dacă vrem să vizităm mănăstirea? I-am răspuns afirmativ, fiindcă aceasta ne era dorința. Voi să ne anunțe stăriței, dar cum aceasta se reîntorcea numai peste un ceas, ne pofti în camera ei. Afară de patul alb, mai era un bufet modest, crucifixul sub care arde o candelă, iar în ungher lângă fe-

reastră, pianul frumos și negru, cu un scăunel lângă el. Vorbim lucruri referitoare la educația elevelor din acel institut, iar mai târziu când ne-a spus că este profesoară, am rugat-o să ne cânte ceva. Ea nu ne refuză plăcerea și așezându-se la pian, cântă un imn religios, pe care nu-l voiu putea uita niciodată. Prietena mea mai îndrăsneată nu se putu ține și o întrebă:

— Măicuța dragă, nu te superi, dacă îți mărturisesc mirarea mea sinceră, cum o ființă asemănătoare ție și-a zăvorât viața între zidurile acestea, departe de lume. Ești tânără, frumoasă, iar privirea-ți senină, tradează un suflet gingaș și bun. Puteai fi așa de fericită în viață. Ea se roși puțin, rămase o clipă pe gânduri, apoi luându-și degetele albe de pe clapele pianului zise blând:

— Tendința spre fericire o avem fiecare și în ori ce timp, dar ea este o zână amăgitoare, pe care cu greu o aflăm în viață. Și chiar dacă cineva se pare fericit ne înșelăm, căci în orice zâmbet sunt suspine și'n orice miere un venin.

— Dar nu gândești măicuța dragă, la cei ce-și petrec viața în bel-

sug, petreci, bogății, la cei de pe treptele înalte ale societății; la artiștii glorioși? Vrei să spui, că aceștia nu sunt fericiti într'adevăr?

— Mi-ai pus mai multe întrebări deodată, de aceea dă-mi te rog voie, să-mi spun părerea pentru fiecare. Eu cred că avuțiile mari, cât și dorințele exagerate pentru câștigarea plăcerilor și a bunurilor trecătoare ne aduc griji de tot felul, care ne răpesc întreg timpul și adesea ne fac lacomi și egoiști. Ne aruncă în frământările banale ale lumii, unde uităm scopul adevărat al vieții. Și chiar dacă ajungem să avem cele dorite teama de răutatea oamenilor, de hoți, vecinic ne neliniștește. Și poate oare banul să ne asigure contra boalelor, a suferințelor sufletești sau contra morții? Cât pentru rang și onoruri sunt de părere că este un drum prăpăstios, pe care mulți vieau să-l urce, dar nu toți îi ajung culmea. Și din ce se urcă, vreau să ajungă tot mai sus. Iar teama să nu se prăbușească sau să ia altul drumul înainte, le înouerează fruntea.

Este greu a dobândi averi și ranguri, dar când vine vorba despre artă sau știință este și mai greu.

Căci un artist sau savant, cu cât este mai stăpân pe știința sa, cu atât mai mult își dă seama, ce puțin cunoaște, iar gândul că alții mai puțin vrednici vor fi glorificați, pe când numele lor nu va fi trecut în cartea nemuririi, îi măhnește mereu.

Vorbise frumos măicuța, iar prietena mea, rămase cu ochii pierduți pe fruntea ei înaltă și cuminte. Atunci o întrebai eu:

— Dar în prietenie, iubire și viața familiară, să nu existe fericire? Zâmbi dulce mângându-mi fața cu mânuța ei catifelată.

— De ce mă întrebi tu asta? Cunoști doară povestea unei iubiri duioasă și neimplinită, care a căzut victimă puternicii nestatornicii.

Iar când văzu, că devin mai albă, ca vâlul ce-i înfășoară obrazul, continuă:

— Iubirea? Este sentimentul, care ne dă cele mai sincere clipe de mulțumire, dar tot ea ne îndeamnă la greșelile cele mai ridicole; adesea este otrava sufletului cea mai puternică. O lacrimă isvorită din durerea iubirii, îngroapă cântece și zâmbet, scutură de pe ramul inimii doruri și vise clădite

Pentru familia creștină

Căsătoria se încheie numai din iubire

Căsătoria adevărată se încheie atunci când bărbatul și femeia se leagă să trăiască nedespărțiți toată viața, din iubire curată, fără sila părinților și a nimănui; când amândoi sunt oameni întregi la minte și își dau seama ce legământ fac; și nu sunt rudeni de sânge și de cumnăție până la gradele pe care le poate deslega Biserica. Când sunt asemenea piedeci dărâmbitoare de căsătorie ea se desface, fiindcă n'a fost căsătorie.

Pentru a întemeia o familie creștină în sânul căsătoriei creștine, care este o sf. Taină, nu poate avea nici un fel de silă grea asupra celor ce vor să se căsătorească.

Adevărul acesta este de o mare însemnătate pentru familia creștină și traiul ei fericit, cinstit, și plin de roade. Legătura căsătoriei de nedeslegat nu poate fi decât atragerea împrumutată, iubirea dintre cei doi, și nici decât interesul material sau sila grea a părinților, a tutorilor, sau a oricui altcineva.

Cele mai multe căsătorii nenorocite se nasc atunci când bărbatul și femeia se iau de sila părinților, sau pentru a ajunge la avere mai mare, la zestre mai bună.

Cu toate acestea sunt părinți care silesc pe copiii lor la anumite căsătorii, fie pentru avere, fie pentru a intra în neam mai mare și cu vază, sau cu legături cu cel mai mari ai zilei. Și sunt și femei sau bărbați, care în pragul căsătoriei nu se gândesc decât la avere și alte interese lumești, și se însoară și se mărită fără iubire. Iubesc poate pe o fată sau un fecior sărac, dar când să se căsătorească îi părăsesc pentru cine-i mai avut sau din neam mai mare.

Astfel de uniri și de împerecheri nu sunt căsătorii creștine; binecuvântarea lui Dumnezeu nu se coboară asupra lor, și familiile ce le întemeiază nu pot fi fericite, copiii ce se nasc nu pot fi educați și îngrijiți cu iubire în duh creștin. Și, dacă nu se destramă mai curând sau mai târziu, ori bărbatul, ori femeia, ori amândoi se încurcă în păcate de moarte cu alții sau cu altele, și schimbă căsătoria creștină într-o rușine, iar asupra familiei aduce nenorocire.

O astfel de familie trăind sub

adăpostul unei asemenea căsătorii mincinoase, nu poate fi vatră de sănătate trupească și sufletească, nici pentru soți nici pentru copii. Cum nici nu sunt, după cum știe toată lumea.

Este apoi, cea mai mare batjocură a căsătoriei creștine, așa numita căsătorie de probă, când părinții îngăduie să trăiască împreună copiii lor nevrâstnici, când n'au încă destulă pricepere pentru a înțelege înșiși ce este căsătoria. E o piedică dărâmbitoare de căsătorie dacă se cunună doi nebuni, sau doi copilândri cari nu pot ști ce în-

Respectați Crucea

Era revoluție. Lângă Paris revoluționarii dintr'un sat se dușeră la biserică să doboare cru-

— Urmați-mă, le răspunse preotul și-i duse în cimitir, unde mulțimea crucilor puse de

cea de pe turn: Preotul îi întrebă:

— Ce vreți să faceți? Să răsturnați crucea asta? Dar eu știu un loc unde sunt mai multe; de acolo să începeți.

— Unde-s, urlară revoluționarii nebuni după distrugeri.

ei se aliniau la creștetul părinților și-a prietenilor lor.

— Incepeți de aici le spuse preotul cu glas pătrunzător.

Dar tinerii revoluționari, smeriți, plecară capul și se întoarseră rușinați pe la rosturile lor.

cu trudă, dar arse în focul realității. Câți nu plâng iluziile cu jalea care bocesc morții și câte drame mute și comedii nescrise, nu închid sărmanele noastre inimi?!

Tinerețea trece mai repede de cum credem, petrecerile ne plictisesc, oamenii ne duc la disperare; familia încrețește fruntea cu multele ei griji și neazuri; iubirea dispăre ca nouri în munți și abia atunci vezi, că lumea este un trădător, care face promisiuni de fericire și nu le împlinește. Și chiar dacă le-ar împlini, nu ne mulțumeste inima. Dar să zicem, că ne-ar da fericirea. Cât timp va ține această fericire? Poate să dureze mai mult ca viața? Atunci ce te va însoți oare în eternitate? O sumă de bani, coroane pe frunte, numele glorios, sau inima dragă, căreia te-ai închinat, ca unei zeiței pe pământ?

Nu, căci acestea nu sunt ale noastre, chiar pentru că nu le putem duce cu noi.

— La o singură întrebare te rog să-mi mai răspunde măicuța dragă:

— Când sufletul îți este mâhnit, dureri adânci te torturează tainic și zilele fără soare nu se mai stângesc de pe orizontul vieții, spune-mi te rog, care este alfabetul tratamentelor?

Durerea? De ce te întristează durerea care vindecă patimile, spală prin lacrimi inima, dând gândirii nevinovăția primitivă, reîmprospătând judecata și curajul? Tu nu știi, că ea ne înfrumusețează sufletul cu florile înțelepciunii, ne trezește la o viață nouă, făcându-ne blânzi, umani, înțelegători. Tratamente? Încearcă a nu te adânci prea mult în haosul dorințelor deșarte. Mărginește-ți pretențiile și dacă nu îți este teamă de tine însuși, petrece cât mai mult singură, gândind la cuvintele unui înțelept: „De câte ori am petrecut între oameni, m'am întors mai puțin om”. Năzuește a înțelege că ești o frântură din tot, din Dumnezeu, căruia trebuie să-i închini sufletul și viața ta; lasă-ți inima stăpânită de acea credință visătoare, de acea poezie religioasă, care ne învață a pricepe

înțelept locul ce-l avem în lume. Și atunci vei aprinde o candelă în infinit, trăind o viață vecinică, gustând suprema fericire.

Poate am mai fi întrebat ceva pe măicuța, dacă toaca mănăstirii, n'ar fi vestit vecernia. Glas dulce de clopot strabătea valea, apoi se ridica spre cer, ca o rugăciune. La auzul lui Măicuța ingenunche, sărută sfios chipul Mântuitorului, pe care tremura un mănunchiu de raze. Privirea ei blândă ardea înflăcărilor evlaviei și ale iubirii, iar buzele ei pe jumătate deschise, șopteau rugăciuni.

— Măicuță dragă, zic eu, când o văd că se ridică, nu voi uita niciodată ceasul acesta petrecut lângă sufletul tău curat și bun. Ea mă privi cu dragoste, luă cartea de rugăciuni și-mi alese un chip sfânt, care reprezenta inima lui Isus. „Priveste-o în ceasurile de durere și iubește-o nu mai pe ea”. O lacrimă ferbinte îi atinse mâna ca de zăpadă. Atunci îmi cuprinse capul între palme zicând:

— De azi înainte sunt sora ta,

datoriri își iau. Pe de altă parte e păcat strigător la cer să trăiască asemenea copilândri în păcate necurate, fără căsătorie. Dintre aceștia se ridică bărbații și femeile fără vlagă, bolnavi, care, după ce se căsătoresc la Biserica, dau naștere la copii slăbănogi, sau poate ajung chiar sterpi în căsătorie. Din rândurile acestor copilândri nevrâstnici pe care părinții îi lasă a trăi ca bărbatul cu muerea, se ridică oameni care împutinează și sărăcesc neamul întreg, căci încetul cu încetul, le seacă cu totul sămânța în nepoți ori strănepoți, și casa și averea lor ajung pe mâinile străinilor.

Căsătoria creștină închipue legătura dintre Hristos și Biserica și în ea nu poate să intre nimic necurat. Familia creștină are menirea să grijască nu numai de trupul ei și de sufletul copilului, și ea nu poate fi decât liberă și curată, pentru a se putea coborî darul lui Dumnezeu asupra părinților și a copiilor.

Unei perechi ce merge la căsătoria din Biserica fără iubire, din silă sau din interes, sau care s'a împerecheat între ei înainte fără cununie, Dumnezeu zadarnic le-ar mai zice: „Creșteți și vă înmulțiți și stăpâniți pământul”.

Pe de altă parte nici căsătoria între rudeni apropiate, chiar când e numai o înrudire dela care Biserica are dreptul să deslege, nu sunt de dorit pentru întemeierea unei familii creștine. Ceea ce au știut și păgânii, se cunoaște azi și din cercetările științei: părinții înrudiți prea de aproape nu pot da naștere la copii sănătoși și rezistenți la boli. Sângele trebuie să fie încrucișat cu altul cât mai străin, cât mai îndepărtat de trupină, pentru a se putea naște copii sănătoși și puternici.

iubește-mă și vino la mine. Ieșirăm. Stărița ne-a dat voie să vizităm însemnățile institutului, dar nimic nu mi-a rămas atât de viu în minte ca chipul Măicuții. Era târziu când ne-am reîntors acasă. Soarele dispărea după creste. Un plâns discret se lămură pe marginea orizontului în roșeața depărtării. Valea părea prinsă într'o pânză aurie, frântă din când în când, de chipuri drăgălașe, ce grăbiau spre vecernie.

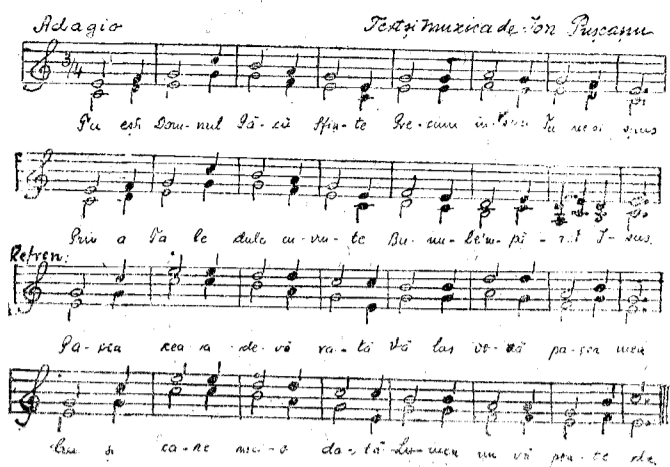
AURORA BÂRLEA
inv.

Nicăieri nu ți-am găsit urma pașilor Tăi Doamne, decât pe drumul suferinții.

Çu cât ne îndepărtăm de fața Ta, cu atât ne apropiem de pedepsele Tale.

Cele mai sprintene aripi sunt brațele crucii.

Imnul Păcii

Tu ești Domnul Păcii sfinte
Precum însuși Tu ne-ai spus
Prin a Tale dulci cuvinte,
Bunule 'mpărat Isus!

Ca și fiarele pădurii
Intre noi ne-am sfâșiat,
Ascultând porunca urii,
Pacea Ta o-am alungat.

Refrenul:

„Pacea cea adevărată
Vă las vouă; pacea Mea,
Ca și care niciodată,
Lumea nu vă poate da“.

Veacuri multe, omenirea
A urmat doar celui rău,
Neștiind ce e iubirea,
Ne-ascultând de glasul Tău:

In fărădelegi nespuse
Sufletul ne-am îngropat;
Glasul Tău, Dulce Isuse,
In pustiu a răsunat:

Desfrânării, lăcomiei,
Sabiei ne-am închinat —
Ș'n delirul nebuniei,
De-a Ta pace am uitat.

Dup'atât potop de lacrimi,
Dup'atât sânge vărsat,
Peste ziduri mari de patimi,
Ceasul păcii a sunat:

Dar Isus și azi ne spune:
„Doar atunei va rămânea
Pacea lumii, de-i veți pune
Temelie — pacea Mea.

„Lepădați nelegiuirea,
Viețuiți ca niște frați;
Pacea mea este iubirea,
„Luați crucea și-mi urmați!“

Veniți toți cu bucurie
Dela Răsărit și-Apus,
Să clădim pentru vecie
Pacea Domnului Isus!

Fel de fel

Peste 2000 de vapoare din porturile Atlanticului și Pacificului, încărcate cu alimente, având destinația Europa, sunt immobilizate în urma grevei declarate de cinci sute de mii marinari ai flotei comerciale americane.

Mareșalul Montgomery a făcut o vizită în Canada. După cum anunță postul de radio Moscova, declarațiile făcute de șeful statului major imperial britanic, arată ciar că vizita sa are o semnificație militară. În discursul adresat canadienilor mareșalul Montgomery a spus printre altele: „Dacă doriți pace, pregătiți-vă de războiu“.

Un avion grecesc a fost doborât deasupra teritoriului jugoslav. Un publicat de la Belgrad arată că în ultimele zile avioane militare grecești au violat în mai multe rânduri suveranitatea Jugoslaviei.

În ședința comisiei politice și teritoriale pentru Bulgaria, reprezentantul Uniunii Sovietice a sprijinit cererea Bulgariei asupra Traciei de Vest și a creat un coridor de ieșire pentru Bulgaria la Marea Egee.

La cererea Greciei adresată conferinței de pace de la Paris, delegatul sovietic s'a opus categoric.

Grecia cerea rectificarea frontierei greco-bulgare.

Statele Unite își organizează baze navale și militare secrete în Filipine. Departamentul de războiu american a terminat negocierile cu guvernul din Filipine, după cum anunță un corespondent al unui mare ziar din Washington. În urma acestor negocieri se va putea accelera crearea de baze permanente navale și militare în Filipine. Corespondentul arată că în ciuda propunerii făcute de Uniunea Sovietică, prin care se cerea ca țările care aparțin Organizației Națiunilor Unite, să prezinte rapoarte asupra forțelor militare, reprezentantul Ministerului de războiu a Statelor Unite socotește că poziția și importanța bazelor militare din Filipine pot să rămână secrete și că aceste insule, vitale pentru Statele Unite, nu trebuie să fie supuse controlului Națiunilor Unite.

Presă jugoslavă a publicat o știre în care arată că în ziua de 26 August, unitățile americane, după ce au înconjurat bazinul de reparații al vaselor de la Lintz, unde se găsesc ancorate vase jugoslave, autoritățile americane au început să transfere vase jugoslave în portul bavarez Lindau. Numai într'o singură zi au fost transferate

peste 30 vase. Echipagiile lor sunt alcătuite din cetățeni jugoslavi. Autoritățile americane au forțat aceste vase să abordeze la Lindau și au arestat pe aceia care au refuzat să se supună.

Trupele britanice din Atena vor începe evacuarea din Grecia, care trebuie să se termine până la 15 Septembrie 1946.

Cehoslovacia revindică Ungariei 100 km. pătrați, de pe malul sudic al Dunării, pentru dezvoltarea mai înfloritoare a orașului Bratislava.

Grecia a renunțat la pretențiile de reparații formulate la adresa Italiei, în privința materialului de războiu.

Anglia a informat conferința de pace că nu intenționează să ceară Italiei numerar, sau mărfuri drept reparații de războiu. O cerere formală a fost depusă de Anglia și imperiul britanic pentru 2 miliarde opt sute de milioane lire sterline, pentru bagubele reale, provocate de italieni în cursul războiului.

Delegatul italian la conferința de pace a declarat că sumele de reparații plătite de țara sa, nu vor fi chiar așa de mari cum s'ar fi crezut. Ele nu vor depăși suma de 200—300 milioane dolari.

În ședința comisiei teritoriale pentru Italia s'a continuat examinarea problemei Triestului. Președintele sudăfrican a făcut un apel membrilor comisiei să accelereze lucrările ca să ajungă la un acord amănunțit asupra frontierelor zonei libere a Triestului și a graniței italo-jugoslave.

D-l Byrnes în urma unei conferințe a propus revizuirea frontierelor de Vest ale Poloniei. Ziarele americane, susțin în mod unanim declarațiile făcute de d. Byrnes. Totuși în cercurile poloneze această propunere a stârnit critici violente. O întrunire de protest în masă a avut ca principal orator pe d. Gomulka, vice-președintele consiliului de miniștri. S'a adoptat o rezoluție în care se exprimă indignarea față de faptul că ministrul de externe american a încercat să pună în discuție frontierele apusene ale Poloniei. „Nimeni nu poate avea îndoieli că poporul polonez privește linia Odera-Neise ca definitivă și netangibilă“ a spus printre altele vice-premierul polonez.

În Palestina au reînceput actele teroriste. S'au înregistrat mai multe explozii la rafinăriile din Haifa, unde un post de semnalizare a fost aruncat în aer.

Regele Faruk al Egiptului a sosit pe neașteptate cu avionul în Turcia, la Messina. El va avea întrevederi cu șeful marelui stat major turc și cu președintele Republicii.

Conferința mesei rotunde de la Londra, privitoare la Palestina s'a deschis.

La Bombay au reînceput ciocnirile. Numărul morților din săptămâna trecută e de 237, iar a răniților de 718.

A avut loc în Bulgaria referendumul pentru republică. „Proclamația republicii bulgare va contribui foarte mult la stabilirea bunelor relații de prietenie între popoarele balcanice“ a declarat d. ministru Kasasoff delegației ziaris-

tilor români. Până în prezent, după rezultatele ce s'au comunicat, se poate vedea că republicanii au avut mare succes. Din totalul cetățenilor cu drept de vot — 4 milioane 418.265 — s'au prezentat în fața urnelor 4.103.000, dintre care 3.801.160 s'au declarat pentru republică, iar 179.175 pentru monarhie. Au fost anulate 119.168 de voturi.

Cercurile oficiale autorizate afirmă că alegerile generale la noi în țară vor avea loc în mod sigur la 26 Octombrie a. c.

La sărbătoarea Nașterii Preacuratei Fecioare Maria, Duminecă 8 Sept. a avut loc în comuna Băbuțiu, jud. Cluj, binecuvântarea bisericii, care — rămasă distrusă în urma războiului — a fost renovată. Din partea Episcopiei a fost delegat Pr. Prof. Dr. Dumitru Pop, împreună cu părintele Lăpușan din Șoimeni și Teofil Herineanu preotul local. Ritualul s'a desfășurat în prezența unui mare număr de credincioși din sat și din comunele învecinate.

Duminecă 8 Septembrie a avut loc sfințirea bisericii gr. cat. din Mociu, la care au participat mii de credincioși din localitate și din jur. La slujba solemnă a pontificat I. P. S. S. Episcopul Valeriu Traian Frențiu administrator apostolic al Mitropoliei de Alba-Iulia și Făgăraș, înconjurat de un mare număr de preoți.

Dela Patronajul „Sfânta Maria“

Deschiderea Căminului și Școalei de Ucenicie

Concomitent cu Școala de Gospodărie Practică ce se va deschide la Patronajul „Sfânta Maria“ cu data de 1 Oct. 1946 și la care încă se pot înscrie elevi — se deschid și saloanele de croitorie, precum și căminul de ucenice dela această instituție — unde se primesc ucenice care își pot aduce încă la începutul anului alimentația necesară pentru întreg anul. Ucenicele trebuie să aibă cel puțin 4 clase primare (de preferință 7 clase) și vor face ucenicia 3 ani primind apoi carnetele de lucrătoare după examenul convenit. Fetele care vor dori pot termina în același timp și școala practică de gospodărie și ucenicia la croitorie primind ambele diplome în cazul acesta este internă la instituție și deci trebuie să-și asigure alimentația. Trimiterea cererii se poate face până la 1 Octombrie 1946. După primirea cererilor se va comunica imediat prospectul detaliat.

DIRECȚIUNEA

București

Str. Mircea Vodă 34

Preoții, primarii, Societățile Mariane, etc., care doresc a-și confecționa ștampile de cauciuc le pot comanda dela

D-I PETRU SIMTION

Cluj, Str. Dorobanților 14.

Comanda se poate face prin poștă. Prefurile sunt convenabile. Ștampilele se pot trimite și prin poștă, contra ramburs.

Citiți și răspândiți gazeta „Vieța Crestină“.